

KUVAYI MİLLİYE KUMANDANININ AĞLAYARAK YAZDIĞI SÖZLER

-Yüzbaşı Osman Tufan, Fransız işgali esnasında Kozan Sancağı'nın kurtarılması için Sivas'ta Mustafa Kemal Paşa tarafından görevlendirildi.

-Osman Tufan, Andırın'ın Kesim köyüne geldi . Toroslarda yaşayan köylüler, din adamları ve eşkiyaları topladı. Vatan mücadelesini anlattı.

-Yörenin fakir insanları kazma kürek dahil bütün servetlerini Kuvayı miliye emrine verdiler.

-Osman Tufan yardım listesinin altına ağlayarak not düştü ve tarihin bu olayı unutmaması isteğinde bulundu.

1919 yılı içinde yaşanan olaylar düşman işgaline karşı bir umut ışığı olarak doğmasına ve gelişmesine sebep olacak gelişmeleri ortaya koydu. Amasya Genelgesi ile “düşman işgaline karşı milletin azim ve iradesi gereklidir” diyen Mustafa Kemal, benzer mesajları Erzurum Kongresi ve arkasından Eylül 1919 başlarında gerçekleştirilen Sivas Kongresinde açıkladı. Ekim ayı ortalarında Sivas'a Mustafa Kemal'in huzuruna üç Kozanlı “kaçgın” çıktı. Bunlar malını mülkünü çoluk çocuğunu düşman işgali altında bırakarak kaçan Halil Topaloğlu, Hulusi Kurtoğlu, Emmi Mustafa idi. Hulusi Kurtoğlu'nun hanımının birisi Kadirli'den Karamüftüler ailesini kızı idi. Sivas'a gitmeden önce Kadirli'ye uğramış, hanım tarafından akrabalarına haber vermişti. Mustafa kemal, Kozanlılar ile gerçekleşen görüşmeler sonrası Binbaşı Kemal Beyi “Kozanoğlu Doğan” ismiyle Haçin'e, yüzbaşı Osman Nuri Efendi'yi de “Tufan” şöhret ismiyle Andırın tarafına gönderdi. Andırın-Kadirli sınırında yörenin vatansever insanların desteğiyle kuvayı milliye teşkilatı kurulacak, Doğan ve Tufan beyler Sis/Kozan şehrinde birleşerek bölgenin kurtuluşunu gerçekleştireceklerdi.

Tufan, yanında düşman tarafından “eşkiya” olarak suçlanan Arap Ali ve Hulusi Kurdoğlu ile birlikte Göksun üzerinden karlı dağları ve Meryemçil geçidini zorlukla aşarak Geben'e geldi. Geben'de iken kaldığı evde Harp okulundan tanıdığı Şakir Bahçe'yi tanıdı. Onunla ilk teması gerçekleştirdi. Sonra “Hafız Bekir” takma adıyla başında sarı şalvarı garip bir din adamı kılığında Aşağı Andırın ovasında bulunan Kesim köyüne geldi. Yaycioğlu İbrahim ağa'nın evinde misafir kaldı. Kendi kimliğini belli etmedi. Bir gün İbrahim Ağa'nın damadı Evliya Efendi'nin Maraş savaşında şehit olduğunu ve onun için gözyaşı döktüğünü gördü. Kimliğini ve görevini açıkladı. Mustafa Kemal'in kendisine verdiği emirnamede yazılanları İbrahim Ağa'ya açıkladı. İbrahim Ağa, kendisi ve yörenin tanınmış eşraf aile liderleri, muhtarlar ve din adamları köylüler ile haberleşerek Kuvayı Milliye için azami yardım toplanması ve teşkilatlanmak için işbirliği yapılması gerektiği görüşlerini kabul etti. Kadirli Müftüsü Osman Nuri Efendi, Andırın'ın Kesim köyüne Darendeli Mustafa Ağa'yı göndererek orada olan bitenden haberdar olmak istedi. Benzer şekilde genç zabıt ve de öğretmen Tevfik Coşkun bey de Andırın'a geldiğini duyduğu Tufan Bey ile haberleşti, arada gidip gelmeler ve

mektuplaşmalar gerçekleşti. Öncelikle Andırın Kuvayı milliye teşkilatı kuruldu, kesim köyünde İbrahim Ağa başkanlığında. Çokaklı Latifoğlu Ahmet Paşa, Bayezid zade Musa, Abaza zade Abdurrahman ve diğer önde gelenler kuvayı mlliye saflarında güç birliği yaptılar.

Hani derler ya “istiklal harbinde biz bu vatani kazma kürek ile vura vura kazandık”...Bu sözler Abdülvahap Kocaman tarafından yıllardır hamasi bir dille seslendirildi ve kulaklarımız çınladı. Aslında şiirdeki bu sözler gerçek idi. Elimizde Yaycıoğulları aile arşivinden kalan bir tarihi belgede yöre halkının kuvayı milliye için topladığı yardım listesi içinde kazma, kürek, kaşık ve diğer ihtiyaç malzemeleri de vardı. Aşağıda 14 Nisan 1920 tarihli Osman Tufan’ın tamim (bildiri) yazan el yazısı belgede yardım listesidir: belgenin aslında yazılı olanlar:

Yardım listesinin yazılı olduğu kağıdın üst kısmında 3281 şinik buğday, 65 adet sığır, 512 davar, 520 şinik arpa, 66 adet çuval, 16 tirgen, 19 helke, 280 kaşık, 12 kazma, 10 kürek, 79 çul çadır, 649 kıyye yağ yardımı yapılmıştı.

Bu yardım karşısında duygulanan Osman Tufan, el yazısı ile belgenin altına aşağıdaki notu düştü:

Andırın Grubu Kumandanlığına,

Andırın yöresinde yardımsever insanlar tarafından kuvayı milliyenin iaşe ve diğer ihtiyaçlarına sarf edilmek üzere teberru eyledikleri erzak ve eşyanın miktarı yukarda yazılmıştır. Küçük bir mıntıkada büyük bir kıymette verilen iaşe hamiyetli ahalimizin vatan yolunda can ve malını feda edeceklerine büyük bir misal göstermiştir. Bu mıntika İslamlarını takdire şayan gördüm. Bütün dindaşlarımıza bu nümune-i hamiyeti ilan ediyorum.

Anadolu coğrafyasının yorgun, perişan Andırınlılar ve Kadirli yöresinin vatanına milletine gönülden bağlı insanların milli mücadeledeki hizmetleri her türlü övgünün de üzerinde muhteşem bir destanın tarihin altın sayfalarına yansımasıdır .